

[Kai Moltke.]

pct. Nu ved vi, at næringsmiddelindustrien er et såre broget felt, og at der er en stigning for en hel del af de produkter i næringsmiddelindustrien, som falder ind under luksusklassen; hvis man undersøgte det i detaljer, kunne man måske nå frem til tal, som var endnu mere truende end en nedgang på 0,5 pct. Så er der tobaksindustrien; den står noteret med et minus i første halvår 1968 på ikke mindre end 10,6 pct. Hvis økonomiministeren har tænkt på en ny tobaksbeskatning, er jeg ikke sikker på, at den vil føre til den inddragning af købekraft, som er tænkt; den vil kun medføre en væsentlig arbejdsløshed inden for tobaksindustrien. Så er der endelig fodtøjs- og beklædningsindustrien — dagliglivets fornødenheder — med et minus på 5,1 pct. Og selv om vi har en stigende eksport af sten-, ler- og glasprodukter, er der en nedgang i denne industri på 0,5 pct.

Interessant er konklusionen af den artikel, som bliver draget fra industriens side i industriens eget tidsskrift. Der er ganske god overensstemmelse med den vurdering, der er blevet anlagt af det økonomiske sekretariat i årsoversigten. Her mener man, at industriproduktionen i hele 1968 steg med godt 4 pct. Men stigningen fra første halvår 1967 til første halvår 1968 var lavere end det årlige gennemsnit. Stagnationen kan udelukkende henføres til hjemmemarkedet, medens der som bekendt var en kraftig vækst i industriens afsætning på udenlandske markeder. Det vil altså sige, at vi har en grellere udvikling på disse almindelige forbrugsområder, end det fremgår af disse gennemsnitstal, som kun omfatter produktion og ikke medtager, hvor disse former for produktion afsættes.

Jeg vil antage, at der er grund til at vente, at økonomiministeren vil afsløre nogle af sine planer, før udvalgsbehandlingen er gennemført og sagen bragt til endelig afslutning her i tinget. Jeg er ængstelig for, at vi vil blive stillet over for nye forbrugsindskrænkende foranstaltninger, som kan være yderst betænkelige og blive farlige for beskæftigelsen i de industrier, som først og fremmest betjener hjemmemarkedet. Jeg vil give hr. Ømann fra SF ret i, at langvarige forholdsregler såsom indefrysning af priser og avancer som norm i en given

situation kan være et farligt foretagende, men så længe jeg ikke har set, hvad der er regeringens økonomiske politik, og hvilke forholdsregler der vil blive truffet i forbindelse med det, der i går blev bebudet af økonomiministeren i radioen, kan jeg ikke sige andet, end at med hensyn til de vejledende priser har socialdemokratiets forslag min fulde støtte, og jeg vil gerne se på pris- og avancestoppet i tilknytning hertil. Den økonomiske politik er til syvende og sidst noget, regeringen og regeringsflertallet har ansvaret for, og indtil jeg i alle tilfælde har set mere konstruktive økonomiske forslag fra regeringens side, bliver jeg nødt til ved denne førstebehandling ubetinget at støtte socialdemokratiets forslag om forlængelse af pris- og avancestoppet.

Ordføreren for forslagsstillerne (Poul Dalsager): Der er faldet nogle bemærkninger heroppefra i dag om hele den økonomiske politik, og det er måske nok rigtigt, at det, vi skulle have gjort, var at have fremsat forslag om en fuldstændig ændring af den økonomiske politik. På den anden side vil de fleste vel også nok erkende, at det ikke vil være særlig let for et oppositionsparti at gøre det, langt mindre med håb om at få tilslutning til det.

Jeg vil da gerne sige tak til dem, der har støttet vore forslag. Hr. Ømann med visse modifikationer. Hr. Ømann spurgte, om de var udtryk for en ændret erkendelse i socialdemokratiet, idet han henviste til nogle forhandlinger, der blev ført forud for denne lovgivnings gennemførelse. Jeg må sige, at det egentlig ikke er udtryk for en ændret erkendelse, men for, at vi erkender, at der er en helt anden politisk situation, en helt anden økonomisk situation — og en helt anden regering — end på det tidspunkt, hr. Ømann henviste til. Men forslagene står også som nogle, vi meget gerne ønsker at forhandle om; de skal ikke opfattes som ultimative fra vor side. Når derfor hr. Ømann henviser til en eventuel forlængelse af lovgivningen i kortere tid og så en ny lov til afløsning af avancestoploven til efteråret, vil vi være meget åbne over for en debat om dette i et kommende udvalg.

Jeg vil gerne tilføje, at hvis der ikke